

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215203177
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8215203177.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu: Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, proti žalovanému v: 1. rade: Y. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. XXX, právne zastúpenému JUDr. Vlastimilom Klepáčom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach, Krmanova 16, 2. rade: K. Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX C., právne zastúpenému JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie v Košiciach, Floriánska 16, o určení vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 2C/244/2015-870 zo dňa 19.06.2020 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

Súd určuje, že parcela registra KN „E“ č. XXXX - orná pôda o výmere XX.XXX m², zapísaná na LV č. XXX, k. ú. U., okr. F.,

parcela registra KN „E“ č. XXXX - orná pôda o výmere XX.XXX m², zapísaná na LV č. XXX, k. ú. U., okr. F.,

parcela registra KN „E“ č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere X.XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere XX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX - ostatné plochy o výmere X.XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX - ostatné plochy o výmere XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX - ostatné plochy o výmere X.XXX m²,

zapísané na LV č. XXX, k. ú. U., okr. F.,

parcela registra KN „E“ č. XXX - orná pôda o výmere X.XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXX - orná pôda o výmere XX.XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX - orná pôda o výmere XX.XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXX.XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX - orná pôda o výmere XX.XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX - orná pôda o výmere XX.XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX - orná pôda o výmere XX.XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX - orná pôda o výmere XX.XXX m²

parcela registra KN „E“ č. XXXX - orná pôda o výmere XX.XXX m²
zapísané na LV č. XXX, k. ú. U., okr. F.,
parcela registra KN „E“ č. XXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXX/XXX - orná pôda o výmere XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXX/XXX - orná pôda o výmere X.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere XX.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere XX.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XXX.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX - orná pôda o výmere XX.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX - orná pôda o výmere XX.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX - trvalé trávne porasty o výmere XX.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere XX.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere X.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere XX.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere X.XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/XXX - vodné plochy o výmere XXX m²
parcela registra KN „E“ č. XXXX/XXX - vodné plochy o výmere XXX m²
zapísané na LV č. XXX, k. ú. U., okr. F.,

sú v celosti vo vlastníctve Slovenskej republiky, v správe Slovenského pozemkového fondu, so sídlom v Bratislave, Búdková 36, IČO: 17 335 345.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania voči žalovaným v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že je presvedčený o aktívnej legitimácii žalobcu, keďže žalobca v súlade so zákonom, konkrétne § 34 ods. 1, 2 a 14 z. č. 330/1991 Zb., Slovenský pozemkový fond zastupuje štát vo veciach vlastníckeho práva. Rovnako dospel k záveru, že existuje naliehavý právny záujem vzhľadom na to, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že pokiaľ existuje rozpor v zápisoch vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností a skutočnosti, ktoré svedčia v prospech vlastníckeho práva iného subjektu, vždy je naliehavý právny záujem na takomto určení.

3. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že vychádzal z historických zápisoch, týkajúcich sa vlastníckeho práva, ktoré boli predmetom osvedčenia notárskej zápisnice R.. X. N. N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, W. XXXXX/XXXX. Uviedol právnu úpravu na Slovenku, počnúc Uhorským obyčajovým právom, kde existoval tzv. intabulačný princíp. Následne konštatoval ustanovenia Stredného občianskeho zákonníka a Občianskeho zákonníka platného po roku 1964. Dospel k záveru, že nehnuteľnosti, ktoré boli osvedčené žalovanými v 1. a 2. rade na základe konfiškácie sa stali vlastníctvom štátu a štát s nimi, ako so svojimi vlastnými, nakladal. Vychádzal zo zápisov v pozemkovej knihe, kde existujú zápisy týkajúce sa konfiškácie na základe Dekretu prezidenta republiky č. 104/1945 a táto konfiškácia i jej rozhodnutie bolo vložené do zápisu pozemkovej knihy, na základe rozhodnutia Okresného súdu v Bardejove. Z tohto pohľadu boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky na prechod vlastníckeho práva z pôvodných pozemnoknižných vlastníkov na štát. Spochybnil hodnovernosť údajov uvedených v notárskej zápisnici z toho dôvodu, že vypočutý svedok, právny predchodca žalovaných, pán J. uviedol, že nikdy od rodičov nič nedostal napriek tomu, že v notárskej zápisnici sa konštatuje, že ešte jeho právni predchodcovia nadobudli nehnuteľnosti patriace rodine S. neformálnym spôsobom v roku 1950 a do roku 1960 tieto nehnuteľnosti užívali a držali ako svoje vlastné. Zároveň tiež svedkyňa Y. L., ktorá bola vo veci vypočutá a ktorá mala byť tou osobou, ktorá potvrdila užívanie a nadobudnutie nehnuteľností právnymi predchodcami žalovaných, vo svojej výpovedi uviedla, že nevie o týchto skutočnostiach nič, a to ani vo vzťahu k osobám, ktoré mali byť subjektami pre osvedčenie vlastníckeho práva, ani vo vzťahu ku konkrétnym nehnuteľnostiam, ktoré sa osvedčovali. Vypočutý bol aj svedok, starosta obce U., ktorý sa vyjadril k svojmu potvrdeniu, ktoré malo slúžiť k osvedčeniu

vlastníckeho práva právnych predchodcov žalovaných v 1. a 2. rade a ten svoje vyjadrenie podával len pre účely možnosti užívania týchto nehnuteľností, nie však určenia vlastníckeho práva. Súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že tak osvedčovatelia, ako aj ďalšie osoby, sú trestne stíhané pre prečin podvodu práve pre okolnosti, ktoré vyplynuli v súvislosti s osvedčením nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania. Záverom súd konštatoval, že nemôže poskytnúť ochranu nečestným spôsobom nadobudnutých nehnuteľností zo strany žalovaných v 1. a 2. rade. Pokiaľ žalovaní v 1. a 2. rade poukázali na tretie subjekty, teda prídelcov týchto nehnuteľností, keďže títo si nijakým spôsobom neuplatnili svoje vlastnícke právo, súd prvej inštancie nemal potrebu vykonávať dokazovanie nad rozsah subjektov, ktoré sú stranami sporu. Z týchto dôvodov nepovažoval za nutné a podstatné nejakým spôsobom vykonávať dôkazy týkajúce sa prídelových listín toho, či subjekty, ktorým nehnuteľnosti boli pridelené štátom užívali nehnuteľnosť, cítia sa vlastníckmi a nejakým spôsobom uplatnili svoje nároky. Svoje rozhodnutie odôvodnil navyše aj tým, že pokiaľ mali nadobudnúť právni predchodcovia žalovaných nehnuteľnosti v období roku 1950, potom platil Stredný občiansky zákonník č. 141/1950 Sb., ktorý neumožňoval vydržanie nehnuteľnosti v socialistickom vlastníctve a predmetom vydržania, resp. osobného vlastníctva v tom čase mohlo byť predmety domácej osobnej spotreby, rodinné domčeky, úspory a iné majetky. Následne po účinnosti Občianskeho zákonníka od 01.04.1964, vydržanie vôbec do roku 1983 Občiansky zákonník neupravoval. Z toho dôvodu dospel k záveru, že aj predmet osvedčenia nebol spôsobilý pre vydržanie vlastníckeho práva.

4. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 123, § 126, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 132, § 134 OZ, § 137 písm. c), článku 8, § 150, § 185 ods. 1, § 191 ods. 1, 2 CSP, § 56 ods. 1 písm. g) a ods. 3 z. č. 323/1992 Zb., § 101, § 102, § 115, § 104, § 105, § 106, § 110 z. č. 141/1950 Zb., § 135a OZ, § 134 ods. 1, 3, § 862 ods. 6, § 865 ods. 3, § 868 a § 875 ods. 1 OZ. Vychádzal tiež z nariadenia vlády § 1, § 2 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb., § 17 ods. 1, 2, § 18 ods. 1, 2 tohto nariadenia č. 104/1945 Zb. a vychádzal aj z ustanovení § 34 ods. 1, 2 a 14 z. č. 330/1990 Zb. Citoval článok 5 a články 1 - 18 Civilného sporového poriadku.

5. Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný v 1. rade. V odvolaní uviedol, že namieta správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalovaný v 1. rade nemal vedomosť o konfiškácii týchto nehnuteľností, zápisy v katastri nehnuteľnosti svedčili v prospech C., R., I. a Y. S.. Z týchto údajov vychádzal aj v čase, kedy darom získal nehnuteľnosti do svojho vlastníctva od svojho otca. Mal vedomosť o tom, že otec na rôznych inštitúciách rieši veci vlastnícke pre ich rodinu, že k prevodu nehnuteľností, týkajúci sa lesov, bol realizovaný so súhlasom Lesov Slovenskej republiky, preto nemal dôvod pochybovať o správnosti a pravdivosti toho, čo vedel a dobromyseľne nadobudol darom nehnuteľnosti od svojho otca. Namietal tiež okolnosti výsluchu R. J., ktorý odoprel vypovedať, čo je zrejme a toto súd prvej inštancie neakceptoval. V tejto súvislosti navrhol, aby odvolací súd sa oboznámil so zvukovým záznamom z 27.04.2018, preto trvá na svojich prednesoch a navrhuje zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie, resp. zmeniť rozhodnutie a žalobu zamietnuť.

6. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie aj žalovaný v 2. rade, ktorý namietal, tak ako aj v minulosti, aktívnu legitimáciu žalobcu. Poukázal na to, že nemal vedomosť o konfiškácii, vychádzal z údajov katastra, kde bola naďalej ako vlastníck vedená rodina S.. Pokiaľ aj by bola pochybnosť o tom, že to tak nebolo, neznamená to automaticky, že svedčí právo žalobcovi. Poukázal na to, že predložil dôkazy o tom, že štát nie je aktívne legitimovaný a nebol vlastníckom nehnuteľností, hoci aj v minulosti by sa tak stalo, nemožno určovať vlastnícke právo do minulosti, ale je potrebné vychádzať zo stavu v čase rozhodovania vo veci. Tým, že štát nebol zapísaný ako vlastníck, znemožnil aj rodine S. uplatniť si reštitučný nárok, ktorý už v súčasnej dobe ani nemôžu uplatňovať. Nevyhovelo súd prvej inštancie návrhu žalovaného podrobiť nehnuteľnosti identifikácii, resp. ak by kataster nehnuteľnosti mal s tým problém, potom vykonať vo veci znalecké dokazovanie, aby sa identifikovali nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom tohto konania. Nie je sporné, že Pozemkový fond koná v mene štátu, no v danom prípade sa domnieva žalovaný v 2. rade, že štát už nebol vlastníckom uvedených nehnuteľností, a preto nie je aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby. Ďalej poukázal žalovaný v 2. rade i na tú okolnosť, že v podstate nariadenie SNR 104/1945 je zákon, ktorý na základe etnických princípov odňal majetok vlastníckom nehnuteľností v tom čase. Štát nijakým spôsobom legitímne nepreukázal svoje vlastníctvo a obdobne ako vo veci týkajúcej sa lesov, ktoré boli predmetom konania na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 13Co/2/2015, kde krajský súd v obdobnej veci sa vyjadril v tom zmysle, že Lesy SR, ak chceli uplatniť svoje vlastnícke právo, museli bez pochybností dokázať, že sú vlastníckmi, čo nedokázali. Ďalej poukázal na to, že predložil dôkazy o vydaní prídelových listín prídelcom, ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe je titulom pre nadobudnutie vlastníckeho práva

a citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo/123/2003. Ďalej namietal postup pri výsluchu svedka R. J., ktorý odmietol výpoveď a napriek tomu ho súd prvej inštancie vťahol do rozhovoru a toto jeho vyjadrenie považoval za kľúčové pri prejednaní tejto veci. Navyše poukázal na vek, zdravotný stav vypočutého svedka. Tiež predložil čestné prehlásenie pani L. z 05.02. a 30.04.2009, ktorá upravuje svoje predošlé výpovede. Záverom ešte konštatoval, že časť majetku kúpil žalovaný v 2. rade od rodiny S. ešte v roku 1995, keďže stále bola rodina evidovaná ako vlastník nehnuteľnosti.

7. K odvolaniu žalovaných v 1. a 2. rade sa žalobca nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací podľa ust. § 34 CSP prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 1. a 2. rade nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dôsledne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

9. Z obsahu spisu nateraz vyplýva, že predmetom sporu sú pozemky parcela registra KN „E“ č. XXXX, zapísaná na LV č. XXX, k. ú. U. zodpovedá pôvodnej PK parcele č. XXXX, zapísanej v PK zápisnici č. XXX, k. ú. U., ktorej pôvodným vlastníkom bol C. S. v celosti, parcela registra KN „E“ č. XXXX, zapísaná na LV č. XXX, k. ú. U. zodpovedá pôvodnej PK parcele č. XXXX, zapísanej v PK zápisnici č. XXX, k. ú. U., ktorej pôvodným vlastníkom bola Y. S., rod. Q. v celosti, parcely registra KN „E“ č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX, XXXX, XXXX, zapísané na LV č. XXX, k. ú. U. zodpovedajú pôvodným PK parcelám č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, zapísaným v PK zápisnici č. XXX, k. ú. U., ktorých pôvodným vlastníkom bol R. S. v podiele X/X k celku a I. S. v podiele X/X k celku., parcely registra KN „E“ č. XXX, XXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, zapísané na LV č. XXX, k. ú. U. zodpovedajú pôvodným PK parcelám č. XXX, XXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, zapísaným v PK zápisnici č. XX, k. ú. U., ktorých pôvodným vlastníkom bol R. S. v celosti, parcely registra KN „E“ č. XXX/X, XXX/XXX, XXX/XXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX/X, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, zapísané na LV č. XXX k. ú. U. zodpovedajú pôvodným PK parcelám č. XXX/X, XXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, zapísaným v PK zápisnici č. XX, k. ú. U., ktorých pôvodným vlastníkom bol I. S. v celosti.

10. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne Y. L. zo dňa 30.04.2009 (č.l. 544) spisu súd zistil, že Y. L. pri tomto výsluchu vypovedala obdobne ako dňa 05.02.2009 s tým, že nepodpisovala ani jedno čestné prehlásenie a na Obecnom úrade v R. za účelom overovania jej podpisu nebola.

11. Rozhodnutím Konfiškačnej komisie v sídle ONV v F. č. V. X/XX-III a č. V. X/XX-VIII zo dňa 28.08.1946 a 02.12.1946 bol podľa nar. SNR č. 104/1945 Sb. n. SNR o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku W., Y., ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa (ďalej aj „nar. č. 104/1945 Sb. n. SNR“) konfiškovaný majetok pôvodných vlastníkov C. S., Y. S., rod. Q., R. S. a I. S. (osoby nemeckej národnosti), zapísaný okrem iného aj v PK zápisniciach č. XX, XX, XXX, XXX a XXX, k. ú. U. (teda jednalo sa aj o sporné parcely).

12. Podaním č. XXXX/XXXX zo dňa 22.11.1947 Prezídium Sekcie „B“ Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, v súlade so zákonom č. 90/1947 Sb., podalo Okresnému súdu v Bardejove návrh na vyznačenie konfiškácie do pozemkovej knihy na majetok uvedených pôvodných vlastníkov C. S., Y. S., rod. Q., R. S. a I. S. v PK zápisniciach č. XX, XX, XXX, XXX a XXX, k. ú. U..

13. Uznesením č. d. 2204/47 zo dňa 1.12.1947 okresný súd povolil zápis konfiškácie podľa nar. č. 104/1945 Sb. n. SNR v pozemkovej knihe k. ú. U., okrem iného v PK zápisnici č. XX na nehnuteľnosti knihované pod BI na R. S., v PK zápisnici č. XX na nehnuteľnosti knihované pod B1 na I. S., v PK zápisnici č. XXX na nehnuteľnosti knihované pod B1 a B2 na R. S. a I. S., v PK zápisnici č. XXX na parcelu č. XXXX knihovanú pod B1 na Y. S., rod. Q. a v PK zápisnici č. XXX na parcelu č. XXXX knihovanú pod B1 na C. S..

14. Notárskou zápisnicou N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX zo dňa 23.05.2005 o osvedčení vyhlásenia o vydržaní podľa zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v

znení neskorších predpisov boli sporné parcely osvedčené v prospech E. Q., nar. XX.XX.D., W. U. XX, R. J., nar. XX.XX.D., R. Y. XXXX/XX F. a Y. C., nar. XX.XX.XXXX, S. XXX, každý z nich v podiele X/ X k celku. Vyhlásenie o vydržaní sporných parciel (vrátane ďalších parciel) uvedenými osvedčiteľmi do notárskej zápisnice urobili ako splnomocnení zástupcovia osvedčiteľov žalovaný v 2. rade a Y. R. J., nar. XX.XX.XXXX, R. Y. XXXX/XX F.. Predmetom osvedčenia boli (okrem ďalších parciel) sporná parcela registra KN „E“ č. XXXX, zapísaná na LV č. XXX, k. ú. U., parcela registra KN „E“ č. XXXX, zapísaná na LV č. XXX, k. ú. U., parcely registra KN „E“ č. XXXX (v súčasnosti pare. registra KN „E“ č. XXXX/XXX, XXXX/XXX/ XXXX/XXX), XXXX, XXXX, XXXX, zapísané na LV č. XXX, k. ú. U., parcely registra KN „E“ č. XXX, XXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, zapísané na LV č. XXX, k. ú. U., parcely registra KN „E“ č. XXX/X (v súčasnosti pare. registra KN „E“ č. XXX/XXX a XXX/XXX), XXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX/X (v súčasnosti pare. registra KN „E“ č. XXXX/XXX a XXXX/XXX), XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X (v súčasnosti pare. registra KN „E“ č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX), XXXX/X a XXXX (v súčasnosti pare. registra KN „E“ č. XXXX/XXX, XXXX/XXX), zapísané na LV č. XXX, k. ú. U.. Uvedení osvedčiteľa svoje vlastnícke právo k osvedčovaným parcelám odvodzovali z právneho titulu neformálnej kúpnej zmluvy uzavretej 28.3.1950. Predmetné parcely mali trvalé a nepretržite užívať od 28.03.1950 v dobrej viere, že im vlastnícky patria. Z právneho titulu kúpy, dlhodobosti, dobromyseľnosti, nerušenosti a bezspornosti držby mali nadobudnúť vlastnícke právo k osvedčovaným parcelám vydržaním ku dňu 28.3.1960. Na základe notárskej zápisnice N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX zo dňa 23.05.2005 boli sporné parcely zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX a XXX, k. ú. U. v prospech osvedčiteľov E. Q., nar. XX.XX.XXXX, W. U. XX, R. J., nar. XX.X.XXXX, R. Y. XXXX/XX F. a Y. C., nar. XX.XX.XXXX, S. XXX, každý z nich v podiele X/X k celku.

15. Podľa § 34 ods. 1, 2 z. č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách zriaďuje sa Slovenský pozemkový fond (ďalej len "pozemkový fond"). Pozemkový fond je právnická osoba a zapisuje sa do podnikového registra. Sídлом pozemkového fondu je Bratislava. Pozemkový fond môže zriaďovať územné organizačné útvary a určovať ich sídla. Pozemkový fond nie je zriadený na podnikanie. Svoju činnosť vykonáva podľa tohto zákona a osobitných predpisov 21a) vo verejnom záujme a z tejto činnosti mu vznikajú práva a záväzky.

16. Podľa § 34 ods. 14 z. č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách Pozemkový fond za štát a neznámych vlastníkov koná pred súdom vo veciach nehnuteľností uvedených v osobitnom predpise, 5) podielov spoločnej nehnuteľnosti uvedených v osobitnom predpise 23h) a pozemkov, ktorých vlastníčiek nie je známy, a to aj vtedy, ak vlastnícke právo štátu a neznámych vlastníkov je sporné; obdobne postupuje správca vo veciach lesných pozemkov vo vlastníctve štátu a lesných pozemkov, ktorých vlastníčiek nie je známy.

17. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

18. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

19. Konajúci súd vo svojom rozhodnutí podrobne odôvodnil svoje rozhodnutie. Vychádzal predovšetkým z titulu, na základe ktorého sa žalovaný v 1. (resp. jeho právny predchodca) a 2. rade stali vlastníci sporných nehnuteľností. Osvedčenie bolo vydané notárkou v súlade s ust. § 63 z.č. 323/1992 Z.z., ktorým boli osvedčené tvrdenia osvedčovateľov - otca žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade vo vzťahu, predovšetkým k spôsobu a dátumu nadobudnutia nehnuteľností. Uviedol právnu úpravu ,

ktorá bola v platnosti na území Slovenska a aké zákonné predpoklady zákon vyžadoval pri nadobudnutí vlastníckeho práva titulom vydržania.

20. Ani dlhodobá držba nehnuteľnosti právnymi predchodcami žalobcov bez toho, že by bola preukázaná skutočnosť, ktorá mohla v nich vyvolať presvedčenie, že sa stali vlastníkmi nehnuteľnosti nepostačuje pre ustálenie splnenia podmienok nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.marca 2011, sp. zn. 3 Cdo 12/2010.)

21. V priebehu vykonaného dokazovania boli tvrdenia žalovaných o nadobudnutí vlastníctva titulom vydržania z viacerých hľadísk vyvrátené. Svedectvo Y. L. a R. J. nepotvrdili skutočnosti tvrdené osvedčovateľmi vo vydanom osvedčení. Výpovede svedkov Y. a R. boli pre posúdenie veci rozhodujúce. Dôvodom bola okolnosť, že títo svedkovia potvrdili skutočnosti uvádzané osvedčovateľmi notárkou R.. X. N.. Keďže nadobúdací titul - neformálnu kúpnu zmluva z 28.3.1950 mali potvrdiť títo svedkovia, čo sa v súdnom konaní nepotvrdilo, titul nadobudnutia vlastníckeho práva k osvedčeným nehnuteľnostiam nebol preukázaný. Absencia titulu oprávnenej držby je z pohľadu zákonných predpokladov nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním kľúčová. Z pohľadu odvolacieho súdu je správny záver súdu 1. inštancie o nepreukázaní vlastníckeho práva a jeho „ neosvedčenia „ za správny a zodpovedajúci výsledkom vykonaného dokazovania. Obrana žalovaného v 1. rade, že svedkyňa L. následne „ upravila " svoje predošlé výpovede o to viac spochybňujú rozhodujúce skutočnosti osvedčenia.

22. K námietke žalovaných týkajúca sa výsluchu svedka J. si odvolací súd vypočul zvukový záznam z jeho výsluchu. Svedok bez uvedenia konkrétnych dôvodov pre odmietnutie výpovede (zákonný sudca sa na uvedenie dôvodov výslovne dotazoval) a následne svedok zodpovedal otázky kladené súdom a stranami sporu. Prítomní právni zástupcovia žalovaných nijakým spôsobom priebeh výsluchu svedka nenamietali. Doplníme ešte poslednú vetu : Výpoveď svedka bola výpoveďou človeka zorientovaného h v čase a priestore, preto odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o hodnovernosti tejto výpovede.

23. Nakoniec obrana žalovaného o aktívnej legitimácii žalobcu tým, že predkladali dôkazy o prídellových listinách tretím subjektom z majetku rodiny S., nemožno vyhodnotiť v ich prospech. Naopak, táto obrana svedčí o nedostatku dobromyseľnosti žalovaných, ak poukazujú na pridelenie nehnuteľností fyzickým osobám štátom v roku 1953, kým svoje vlastníctvo mali nadobudnúť v roku 1950 a užívať ho do roku 1960.

24. Dobrá viera (ako predpoklad oprávnenej držby) je presvedčením nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, keď si prisvojuje určitú vec. Okolnosti, ktoré nasvedčujú v prospech záveru o existencii dobrej viery sú okolnosti týkajúce sa tiež právneho dôvodu nadobudnutia (titulu). Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že mu vec patrí, treba posudzovať nielen zo subjektívnych predstáv držiteľa, ale i z objektívnych hľadísk viažucich sa k právnomu dôvodu (titulu), z ktorého sa odvodzuje vznik práva. Dobrá viera oprávneného držiteľa, ktorá je daná so zreteľom na všetky okolnosti, sa musí vzťahovať aj na titul, na základe ktorého mohlo držiteľovi vzniknúť vlastnícke právo (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.01.2015 sp. zn. 4 Cdo 361/2012).

25. Žalobca v zmysle citovaných ustanovení z.č. 330/1991 Zb. je priamo zo zákona určený ako subjekt, ktorý vystupuje v mene Slovenskej republiky, pokiaľ ide o vlastníctvo k nehnuteľnostiach, ktorá má charakter poľnohospodárskeho pôdneho fondu, v prípade súdnych sporoch. Aktívna legitimácia žalobcu v spore z týchto dôvodov je daná. Preto považoval odvolací súd rozhodnutie súdu 1. inštancie za vecne správne a potvrdil rozsudok súdu 1. inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

26. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že : "súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania

na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu". (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite veci bez významu.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní odvolatelia neboli úspešní, nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania, úspešnej strane - žalobcovi, žiadne trovy súvisiace s odvolacím konaním nevznikli, preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania žiadnej strane sporu nepriznal.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).